

ци-ти. Огнянны-ты искры, кой-то иєвръкали отъ Муспелхеймъ образували звѣзды-ты.

Одинъ и братія-та му турихѣ рѣкѣ на туй дѣло; катѣ сѣ създаде свѣтъ-тѣ, тѣи станѣхѣ боґове и повладахѣ на Небеса; послѣ тѣи направили мѣжѣ и женѣ за да наслѣдять земѣ-тѣ. При всеичко това, тѣхно-то могѣщество сѣ смѣщавало отъ одного стѣ исполины-ты, кой-то былъ убѣгнѣлъ отъ потопа отъ Имеровѣ-тѣ крѣвь, и кой-то былъ бѣгалъ въ едниѣ далечнѣ странѣ съ домородство-то си. Имеровы-ты вѣжды имъ послужили да направятъ единъ плетѣ, кой-то да ги пази отъ исполинскы-ты нападенія.

СВѢТЪ НА БОГОВЕ-ТЫ.

Скандинавци-ти познавали дванадесѣть великы боґове и толкова боґыни: На чело-то имъ сѣ явява Одинъ, Господаръ на вселеннѣхѣ, врѣховенъ войвода на войскы-ты; той прѣсѣдѣтелєствовалъ въ свѣта на боґове-ты; неґовый величественъ поглядѣ обигръщѣлъ цѣлъ срѣтъ. Той крѣстосва въздуха, възсѣднѣлъ на единъ буенъ осмокракъ конъ; въ врѣмя на войнѣ, той выєялъ на въздуха надъ бойно-то поле, и войници-ти уєѣщали присѣжтєвіє-то му и слушѣли цвилєніє-то на коня му. Валкиріи-ты, полєскы боґыни, слѣдили го съ златны шлемове на главы-ты си, съ разєтланы косы, съ копіє въ рѣцѣ, и възсѣднѣлы на буйны коніє. Торъ є богъ на силѣ-тѣ, господаръ на грѣмотєвицѣ-тѣ, бичъ на чюдѣвища-та и на Исполины-ты; трѣсѣкъ-тѣ на грѣма излизѣлъ отъ прѣминуваніє-то на мѣднѣ-тѣ му колєсницѣ надъ облацы-ты. Фрєиръ друго силно и юнашко божєство, вѣторужєно съ едниѣ саблѣхѣ, коя-то прѣєи-